

1 Juliette Bonneviot (*1983, Frankrijk) woont en werkt in Berlijn

a *Xenoestrogens, (Sweet Star | Rouge Fatal)* 2016
Cadmium, aluminium, siliconenrubber

b *Xenoestrogens, (Peace Green)* 2016
Lood, cadmium, aluminium, aspirine, oestradiol, soja, pesticide, siliconenrubber

c *Deep Grey Xenoestrogens* 2016
Aluminium, anticonceptiepillen, aspirine, chroom in siliconenrubber

d *PET Woman #4* 2015
PET plastic plaat, petfles

e *PET Woman #5* 2015
PET plastic plaat

f *PET Woman #6* 2015
PET plastic plaat

g *Minimal Jeune Fille table / display* 2015
Juliette's plastic afval, bio hars, glazen fles, microvezeldoek, PET plastic plaat

2 Kate Cooper (*1984, Verenigd Koninkrijk) woont en werkt in Amsterdam

Rigged 2014
Video installatie
HD video
4:28 min

3 Jenna Sutela (*1983, Finland) woont en werkt in Berlijn

a *Let's Play: Life* 2015
Nevelmachine, ledlicht, water, geluid
Stem: Steven Phillips-Horst

b *RI JIRI I O WA NU RU DAINICHI T-1000* 2016
Video installatie
HD video
2:15 min

SAFE TO DRINK

11.11.2017 tot
14.01.2018

Juliette Bonneviot
Kate Cooper
Jenna Sutela

Woensdag 29.11.2017,
19:30 uur, rondleiding door
de curatoren Dorothee
Mosters en Marie Stel

Zondag 14.01.2018,
15:00 uur, finissage met
rondleidingen en lezingen

In 1742 werden de eerste medicinale waterbronnen aangeboord in het maagdelijke landschap van Kleef. Het nieuw opgerichte kuuroord Bad Cleve trok al snel een gestadige stroom hooggeplaatste gasten, die de genezende krachten van het mineraalwater in zich op wilden nemen door het te drinken en erin te baden. Ongetwijfeld geïnspireerd door de legendarische Fontein der Jeugd, was men ervan overtuigd hiermee de algehele gezondheid en lichamelijke conditie te verbeteren. In de voormalige kuurzalen, verbindt de groepstentoonstelling SAFE TO DRINK deze geschiedenis met het huidige verlangen om gezondheid, fitheid en uiterlijk te perfectioneren. Juliette Bonneviot, Kate Cooper en Jenna Sutela onderzoeken de implicaties van dit streven naar een volmaakt lichaam dat eeuwig jong en gezond is. Alle drie vertrekken ze vanuit het besef dat er tegenwoordig allang geen sprake meer is van een geheel 'natuurlijk' lichaam: we functioneren in toenemende mate door een vermenging van biologische, technologische en virtuele systemen. Deze versmelting en het daarmee gepaard gaande objectiveren van het lichaam roept bij velen een gevoel van onbehagen op.

De impact van deze ontwikkelingen op onze verhouding tot het lichaam is het vertrekpunt voor Juliette Bonneviots series *Xenoestrogens* en *Minimal Jeune Fille*. De dagelijkse handelingen die we toepassen om onszelf te beschermen en gezond te houden – van het slikken van pillen tot het inwendig en uitwendig reinigen met water – zijn niet zonder gevaar. Bonneviots metaalachtige wandsculpturen maken dit pijnlijk duidelijk: de flexibele, aantrekkelijke oppervlakken verhullen het feit dat de werken 'xeno-oestrogeen' bevatten. Dit synthetische hormoon imiteert de werking van oestrogeen en verstoort in deze vormomming de natuurlijke hormoonhuishouding. Paradoxaal genoeg is xeno-oestrogeen een bestanddeel van onder meer de anticonceptiepil, shampoo en make-up – middelen die met name het vrouwelijke lichaam juist tot optimale prestatie en schoonheid dienen te brengen.

Het maatschappelijk opgelegde streven naar een 'maagdelijk' lichaam en de keerzijde daarvan staat eveneens centraal in Bonneviots serie steriele plastic sculpturen. Het zijn prototypes van de perfecte Jonge Vrouw en haar gereinigde, haarloze en geplastificeerde lichaam. De doorzichtige torso's laten zien hoe het fysieke ideaal zich meer en meer vormt naar het digitaal geënceneerde voorbeeld.

Maar wat betekent het voor onze bestaande definities van menszijn en leven, als we het lichaam 'in real life' compleet achter ons laten? In *Rigged* neemt Kate Cooper een stap in deze richting met haar creatie van een geperfectioneerde, hyperrealistische vrouwenfiguur, gemaakt met behulp van computergegenereerde beeldtechniek (CGI). Ze gebruikt daarbij bewust de gladde beeldtaal van reclames, waarin het gemanipuleerde vrouwelijk lichaam vaak als begeerlijk object figureert. Door het personage een stem en identiteit te geven weet Cooper de macht over het lichaam in dit domein terug te veroveren, en doorbreekt ze de vermeende grens tussen fictie en realiteit, digitaal en fysiek lichaam.

Jenna Sutela gaat nog een stap verder door bewust afstand te nemen van het menselijke lichaam. Bij het betreden van haar ruimtelijke installatie *Let's Play: Life*, wordt de bezoeker door een stem afkomstig uit een oplichtende, pruttelende oersoep vanaf de oorsprong door het leven geleid als ware het een online game. De video *RI JIRI I O WA NU RU DAINICHI T-1000* neemt eveneens de basisvoorwaarden voor leven als uitgangspunt en toont de doelbewuste, bijna machinale wijze waarop slijmschimmels hun weg vinden naar voedsel. Op subtiele wijze legt Sutela zo een verbinding tussen biologische en kunstmatige intelligentie en schept daarmee een wereldbeeld waarin de mens niet meer centraal staat.

SAFE TO DRINK nodigt op diverse manieren uit tot nadenken over het lichaam en onze relatie daartoe. De werken van Bonneviot, Cooper en Sutela onderzoeken de steeds poreuzer wordende grens tussen natuurlijk en kunstmatig en tonen een scenario waarin lichamen zich vloeiend tussen biologische, technologische en virtuele domeinen bewegen.

Curatoren: Dorothee Mosters & Marie Stel